

La llei més important aprovada a les Balears, modificada

PP-UM redueixen la protecció del medi natural balear

La Llei d'Espais Naturals feta pel Parlament Balear ha estat reformada a la baixa gràcies als vots del Partit Popular i d'Unió Mallorquina. Ni els intents de l'oposició ni la pressió popular no l'han poguda salvar.

Des de l'oposició, s'ha denunciat que el president Gabriel Canellas té interessos familiars directes en la desprotecció de Ses Salines d'Eivissa.

RAFA GIL

La promesa feta pel president Canellas, tot just aprovada la Llei d'Espais Naturals, (LEN), ja és realitat.

El mes de gener del 1991 el Parlament balear aprovava la redacció definitiva de la LEN. Era la fi d'un llarg procés de negociacions i d'enfrontaments entre els grups parlamentaris per a acordar la llei més important, quant a protecció del medi ambient, que sortia de la cambra legislativa balear. Gràcies als vots de Miquel Pascual —que havia sortit d'Unió Mallorquina, grup que donava suport al PP— i del diputat del grup mixt, Carles Ricci, l'oposició aconseguia de fer aprovar la llei contra el criteri del govern i del seu grup parlamentari, el PP.

Aquesta llei ha estat considerada per

molts sectors socials i polítics com la més important d'aquests deu anys d'autonomia de les Balears. Qui aleshores era president del Parlament, Jeroni Albertí, declarà: "Aquesta llei ja quasi justifica tots aquests anys d'autonomia".

Però el que era un optimisme quasi general davant l'aprovació definitiva de la LEN, ben aviat es convertí en temor: pocs dies després de l'aprovació el president Canellas anunciava que, si guanyaven les eleccions, reformaria la LEN.

LA MAJORIA ABSOLUTA DEL PP

A les eleccions del 26 de maig de 1991, cinc mesos després de l'aprovació de la LEN, el PP es presentava coalitzat

amb Unió Mallorquina. La coalició, en boca del president, feia contínues al·lusions a la necessitat de reformar la LEN "perquè tenia importants defectes tècnics".

Les eleccions donaren com a resultat la majoria absoluta del PP-UM. Tot i les advertències dels guanyadors, molta gent a Mallorca continuava pensant que la LEN se salvaria. De fet, Unió Mallorquina, amb la nova presidenta Maria Antònia Munar, des del seu Congrés de la primavera feia signes ben conspicus que UM no era el Partit Popular i que un punt de diferenciació bàsica era, precisament, la defensa de la Llei d'Espais Naturals.

Canellas havia dit que la reforma era

una qüestió prioritària i que la volia tenir resolta abans d'acabar l'any.

LA DESTITUCIÓ DE MUNAR

Al mes de setembre, amb la tornada de les vacances i el començament del nou curs polític, Canellas mostrà el seu poder. Maria Antònia Munar, aleshores Consellera de Cultura i presidenta d'UM, era destituïda del càrrec. L'enfrontament Canellas-Munar era un fet. La presidenta d'UM va fer al llarg de tres mesos diverses temptatives perquè el seu partit es mostràs contrari a la reforma de la LEN, però el fet que la majoria dels seus quadres tenguessin poder (batles sobretot) gràcies al pacte amb el PP fou determinant perquè, a la fi, Munar hagués de pactar amb Canellas la reforma. Dues àrees de Mallorca eren tretes de la reforma, però la resta obtendria el suport d'UM.

LA REFORMA

A mesura que s'acostava el mes de desembre, l'oposició a la reforma de la LEN anava creixent. Partits d'oposició, associacions ecologistes –GOB, sobretot–, entitats cíviques, culturals, educatives... formaren la Plataforma en Defensa de la LEN. El 26 de novembre prop de 30.000 persones es manifestaren pels carrers de Palma contra la reforma. Canellas, impertèrrit, digué que entre els manifestants n'hi havia ben pocs que fossin votants del PP. Així diluïa qualsevol esperança que se sentís afectat per la més gran manifestació que Mallorca hagi vist mai.

La setmana de Nadal la reforma entrava al Parlament. Malgrat totes les acusacions de l'oposició –que el president té interessos familiars directes en la desprotecció de Ses Salines d'Eivissa– i de tots els esforços, inclosa una manifestació davant el Parlament, el dia de la votació, horabaixa del 23 de desembre, la LEN era reformada amb els vots favorables del PP i d'Unió Mallorquina.

En un últim intent l'oposició anuncià recursos davant el Tribunal Constitucional i el d'Estrasburg. A l'espera del que pugui passar, el fet és que el president Canellas ha pogut rebre l'any nou amb la satisfacció del deure complert: la llei més important feta pel Parlament balear havia estat reformada.

Miquel Payeras

Hivern

NOVETATS LLIBRES

edicions 62 sja

LA CONEIXENÇA DEL DOLOR

Cario Emilio Gadda

Le millor obres de la Literatura Universal/segle XX, 73, 208 pàgines.

Una de les obres majors de la literatura contemporània. Una explosió de llenguatge i d'il·lusions literària.

Edicions Proa

LA IMITACIÓ DE CRIST

Tomàs de Kempis

Col·lecció Classics del Cristianisme, 31
Malgrat el temps, aquesta obra continua essent un dels monuments importants de l'espiritualitat cristiana d'Occident.

Edicions Bromera

AMORS MALEÏTS

Jordi Mata

Introducció i notes Enric Salom. 192 pàgs. 850 ptes.
Col·lecció Els Nostres Autors, 15
Una fatal maledicció pesa sobre tota una família, generació rere generació. Elisenda intenta descobrir l'origen de l'enigma en un antic manuscrit.

Edicions Proa

EL MÉS PETIT DE TOTS

Lola Anglada, 247

Reedició facsimil d'un conte tradicional de Lola Anglada

edicions del bullent

BALL DE MÀSCARES

Josep Palomero

Col. La Farga, 6. 94 pàgs.
Quatre contes llargs, darrere el protagonista de cadascun dels quals alena un arquetip humà, una màscara social específica; el conjunt fa un bon ball.

edicions 3i4 València

ANDREU ALFARO

Vicent Jarque

Col·lecció La Unitat núm. 145
La vida i l'obra d'Andreu Alfaro, una de les figures més rellevants de la nostra cultura a nivell universal.

Editorial Empúries

VIDA I MORT DE LES LLENGÜES

Carme Junyent

Col·lecció Biblioteca Universal Empúries, núm. 57
Quines possibilitats de supervivència té el català?

curial

EL COSTUMISME EN LA PROSA CATALANA DEL SEGLE XIX

Enric Cassany

Biblioteca de Cultura Catalana, 72
Llibre que posa de manifest la importància de la poètica costumista en el ressorgiment de la literatura catalana en l'època de la Renaixença.

UNIVERSITAT DE VALÈNCIA

REFLEXIONS D'UN HISTORIADOR

Pierre Vilár

Col·lecció Honoris Causa, núm. 9
Unes anàlisis excepcionals, no sols sobre l'ofici d'historiador sinó també sobre les vivències personals de l'autor.

edicions

JOAN FUSTER. CONVERSES INACABADES

Toni Mollà

Al llarg de les pàgines d'aquest llibre que enceta la col·lecció *Tàndem de la Memòria*, l'autor, Toni Mollà, ha sabut transcriure l'agudesca del pensament de Fuster i la gràcia de la seua oralitat.
Edició moll acurada.